

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Hoc ipsum stimulus nobis sit, ut à peccatis desistamus, & seriâ pœnitentiâ Domino obviamus, quia audimus, eo nos gaudium excitare coram Deo, beatis Angelis & electis. Deus enim expectat pœnitentiam nostram, Esa. 56. vers. 2. & venientes nos, cum lætitiâ excipit, ut pater filium prodigum, Luc. 15. v. 23.

Sancti Angeli sunt administratorii Spiritus, in ministerium emissi, propter eos, qui hæreditatem capient salutis, Hebr. 1. v. ult. & sicut illi per peccata contristantur, ita ex adverso lætantur, si peccator resipiscat: & quot lacrymas ille profudit, tot júbila oriuntur in cœlo, ut Angeli cum electis Dei, qui fratres & sorores nostri sunt, Dominum laudent & celebrent, qui super nos misericordiam & fidelitatem confirmat in æternum, Psalm. 107. v. 2.

Agite proinde pœnitentiam, Vos mei! dum hodiè dicitur, & Deus lætabitur, Angeli exultabunt, & vos ipsi exultabitis lætitiâ inenarrabili & gloriosa, reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum vestrarum, 1. Petr. 1. v. 9.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, quarum

1. *Miseriam deplora.* Ante lapsum homo nobilis drachma fuit, insignita imagine Dei, quæ consistebat in vera justitiâ & sanctitate, Ephes. 4. v. 24. In intellectu enim ejus fulgebat clarissimus Sapientiæ radius: in voluntate ejus pura voluptas & amor, ad perficienda omnia, quæ bona & Deo grata erant: cor quoque ejus mundum &

incontaminatum erat, domicilium Dei & Templum SS. Trinitatis. Corpus quoque morbis & mortalitati subiectum non fuisset, sed quando tempus à Deo definitum in Paradiso terreno consummasset, vivus in cœlum assumptus, & ita de virtute in virtutem translatus fuisset.

Verùm per peccata imago Dei, cum concreta justitia & sanctitate penitus amissa est, ut commodè huc applices illud Esaia, c. 1. v. 6.

Propterea Christi sermo hîc est, de meritis rebus deperditis, de ove perditâ, de drachma amissa, de filio prodigo. Fuimus Troës! pulchritudo nostra instar vestis detrita est amissa, & ut tenebræ lucem fugant, sic & peccatum concretam justitiam & sanctitatem expulit, ut nunc sine cognitione Dei, sine fide, caritate, & justitia in utero matris concipiamur & nascamur: quod enim ex carne natum est, caro est, Joh. 3. v. 6.

O nunquam satis lugendam miseriam! Ante felicissimi eramus, ad imaginem Dei creati, jam malis planè immergi, Diaboli imago evasimus, quam per peccata contraximus. ideo agnoscamus illud, enixè laborantes, quomodo è labyrintho hoc expediamur.

Cum Arca Dei capta esset, uxor Pinees ad eò consternabatur, ut in ipso partu occumberet, dicens: Translata est gloria ab Israel, eò quod capta est arca Dei, 1. Sam. 4. v. 22.

Nos majorem conquerendi causam habemus, quia per peccata imaginem Dei amisimus, in quâ velut in Arca fœderis, gratia, vita, & salus nobis adservata sunt, ideo non leviter æstimemus hoc, sed ingem-

milca-

miscamus in contritione lumborum, & in amaritudinibus ingemiscamus, Ez. 21. v. 6.

Cum Jeremias miseram populi Israelitici conditionem secum perpenderet, exclamabat: Quis dabit capiti meo aquam! Jer. 9. 1.

Quanto magis nos miseriam nostram deplem? Nostrium enim periculum multo majus est, sedemus in cribro Sanae, singulis momentis ne pertranseamus, & in barathrum infernale precipitemur, metuentes. Hinc non temerè optabimus: quis dabit capiti nostro aquam, ut ploremus die ac nocte peccata nostra. Quod & ipse Deus sic requirit à nobis, Joël. 2. v. 13.

Ejusmodi lacrymæ non frustrâ effunduntur. Sicuti enim filia Pharaonis videns parvulum Israeliticum vagientem, misera est ejus, Exod. 2. v. 6. sic multò magis cœlestis Pater miserabitur, quando cum fletu & lacrymis, coram facie ejus comparebimus. Iceirò non derelinquet nos orphanos, Joh. 14. v. 18. sed ut mater consolabitur, Esa. 66. v. 13. & tandem omnem lacrymam absterget ab oculis nostris, Apoc. 21. v. 4.

II. *Christo ausculta.* Exemplo sunt publicani & peccatores, qui Christo appropinquabant, ut audirent illum.

Christus erat Doctor eruditæ linguæ, Esa. 50. v. 4. eratq; docens, *ὡς ἐξουσία ἐχων*, & non sicut Scribæ & Pharisei, Matth. 7. v. ult. Propterea certatim inlequebatur ipsum turba, ut & navem conscendere teneretur, Luc. 5. v. 1.

Quantum visigitur in cœlum adscenderit, nec ita pertranseat amplius in terris, ut in diebus carnis fecit, Act. 10. v. 38. attamen continuè per Ministros & Præcones

suos loquitur, juxta illud: Luc. 10. v. 16.

Proindè Auditores haud inviti compareant, non dubitantes, quin, si Ecclesiastes in suggestum adscendat, & Magnalia Dei annunciet, Christus ipse ad ostium stet & pulset, qui aperuerit illi januam, intrabit ad illum, & cœnabit cum illo, Apoc. 2. 20.

Hic consilium Dei de salute nostrâ annunciat nobis, Apoc. 20. v. 27. Resistentes & refragantes illum suscipere, potest quoad animam & corpus perdere in gehennam, Matth. 10. v. 28. Sicut exempla Scripturæ, contentum verbi variis modis illum punivisse, testantur,

1. *Martis inclementiâ.* Quod Judæi non modò in captivitate Babylonicâ, sed & post adscensum Christi experti, quia Christum audire noluerunt, Matth. 23. v. 27.

2. *Aquarum violentiâ.* Quod exemplum primi mundi, justitiæ Præconem Noam despicientis probat, Gen. 7. v. 23.

3. *Ignis vehementiâ,* ut Sodomitæ experti, Gen. 19. Sap. 10. v. 7.

4. *Brutorum truculentia,* 2. Reg. 2. v. 23. 2. Reg. 9. v. 39. Sir. 40. v. 35.

5. *Verbi carentiâ.* Ubi enim Judæi Christum despexerunt, exivit de templo eorum, Joh. 8. v. 59. Quod idem adhuc hodiè facit, si verbi ministri despiciuntur: tùm movet candelabrum de loco, Apoc. 2. v. 5. mittitque verbi contemtoribus operationem erroris, ut credant mendacio, ut judicentur omnes, qui non crediderunt veritati, 2. Thess. 2. v. 10.

Veri Christiani audiant Christum per ministros loquentem. Ex auditu enim fides est, Rom. 10. v. 17. quam si Spiritus S. operari debet, aures non obstruendæ sunt, sed dicendum cum Samuele: Loquere, servus tuus

taus audit, 1. Sam. 3. v. 4. sic efficacia verbi certissimè sequetur, juxta illud: Esa. 55. v. 10. seqq.

III. *Quarenti obtempera.* Hic audimus, quod seipsum Christus pastori comparat, qui de centum ovibus unam perdidit, quam quò reciperet, dimisit nonaginta novem in deserto, & vadit ad illam, quæ perierat, donec inveniret eam.

Adhuc hodie, Carissimi! multe oves perditæ occurrunt, & optandum foret, ut de centum una amitteretur: verùm vice versa dicendum est: quòd nonaginta novem perdantur, ubi una saltem servatur.

Multi perduntur *die Dominicâ*, quando cultus Dei invisendus esset, inter officia & domestica negotia. Multi discurrunt ad *scorta*, ut Israelita ille, Num. 25. v. 6. Multi amittuntur inter *exsecratores*, quando orandum; inter *sceneratores*, quando necessitatibus Sanctorum subveniendum; inter *invidos*, quando ignoscendum proximo esset, Sir. 28. v. 2.

Id non latuit Christum. Ideò venit salvare, quòd perierat, Matth. 18. v. 11. & adhuc hodiè propitiatio illius convertentibus ad se, Sir. 17. 28. Nostrum erit, ut nos reduci patiamur, cum Davide orantes: Erravimus, sicut ovis, quæ periit, quare servum tuum, Psal. 118. v. 176.

Hoc votum, hoc desiderium nostrum

esto. Pœnitentiæ enim omnes indigemus, magis quàm Solis in cœlo, magis quàm aënis sub Luna, & magis quàm panis in terrâ. Moveat nos miseria nostra, in quam per tristem Protoplastorum lapsum incidimus.

Nullâ re ovis amissa & perditâ magis indiget, quàm ut sedulo investigetur, quia alias facilè à lupo infernali rapi potest. Quid grosso amisso magis expedit, antequam rubiginem contrahat, quàm ut accensa lucerna domus verratur, & omnino studio queratur. Hic Christus quæ perierat, fecit, & adhuc facit, per Ministros suos, qui scopis legis domum Ecclesiæ diligenter verrunt, & simul lucernam accendant, nempe lucernam Evangelii, lucernam in loco caliginoso, 2. Petr. 1. v. 19. idque eò fine, quòd ovis perditâ & drachma amissa reperiat. Beatum illum, qui obsequentem se præbet, qui enim divitias has bonitatis, & patientiæ & longanimitatis contemnit, Rom. 2. v. 4. eum Dominus tandem in irâ suâ visitabit scopabitque, in scopa exterminationis, Esa. 14. v. 23. Morigeros verò imponet in humeros suos gaudens, & perferet in Hierusalem cœlestem, & multorum millium frequentiam, Hebr. 12. v. 23. ubi non amplius aberrabimus: sed sequemur agnum, quocunque ierit, Apoc. 14. v. 4. erimusque cum Christo semper. Fiat id per Christum, Amen.

DOMI-